

**Moció conjunta dels grups municipals (CIU, ERC-AM i ALL-E)
de l'Ajuntament de Llagostera, de denúncia de la situació al
Sàhara Occidental, i per demanar que la MINURSO (Missió de
les Nacions Unides pel Referèndum al Sàhara Occidental)
assumeixi competències en drets humans.- Exp. núm.
2016/684.**

Es posa en consideració del Ple el següent dictamen aprovat per la Comissió Informativa General:

“Atès que l'any 1975, ara fa 40 anys, el darrer govern franquista signà els anomenats Acords Tripartits de Madrid amb Mauritània i el Marroc, cedint il·legalment la província del Sàhara Espanyol a aquests dos països,

Atès que aquest fet es produïa malgrat la sentència del Tribunal Internacional de la Haia, que no veia cap relació històrica de domini entre els sahrauís i els seus veïns, sota la pressió de la Marxa Verda organitzada per la monarquia marroquina i beneïda pels Estats Units i França, i malgrat les contínues resolucions de les Nacions Unides que reclamaven a l'Estat espanyol l'organització d'un referèndum d'autodeterminació sobre el futur del territori,

Atès que el poble sahrauí, en defensa dels seus drets, va iniciar la resistència armada que donà pas a una guerra de prop de 15 anys de durada, fins que, el 1988 se signaren els Acords de Pau de Houston i, poc després, l'alto al foc. En aquests acords es determinà que hauria de desenvolupar-se un referèndum d'autodeterminació sota control de les Nacions Unides. Naixia així el 1991 la Missió de les Nacions Unides per a la realització del referèndum d'autodeterminació sota control de les Nacions Unides. Naixia així el 1991 la Missió de les Nacions Unides per a la realització del referèndum al Sàhara Occidental (MINURSO).

Atès que les traves del govern marroquí i la inoperància i la complicitat de la comunitat internacional han fet que avui, 41 anys després de l'inici del conflicte i 28 anys després de la fi de la guerra, encara no s'hagi portat a terme aquest referèndum,

Atès que des d'aleshores, bona part de la població sahrauí malviu de l'ajut internacional en el que és un dels campaments de refugiats més antics dels que existeixen del món, el Campament de Gdeim Izik, als afores d'Al-Aaiun. Allà, el 8 de novembre de 2010, milers de persones sahrauís es van organitzar per protestar per les seves deplorables condicions de vida, i el campament va ser dissolt violentament per les forces d'ocupació marroquines causant víctimes i desapareguts. Aquest campament de més de 20.000 persones pretenia denunciar la situació en què viuen els i les sahrauís al Territori No Autònom del Sàhara Occidental, últim territori de l'Àfrica pendent de descolonització. Una situació de contínues violacions de drets humans, espoli dels seus recursos naturals, detencions arbitràries, desaparicions i tortures. Aquest fet està reconegut com a l'inici dels processos revolucionaris coneguts com la Primavera Àrab.

Atès que una delegació del Parlament de Catalunya, en una visita realitzada als territoris ocupats del Sàhara Occidental l'abril de 2014, constatava tota manera de vulneracions dels drets humans, la negació de drets bàsics com el dret al treball, a l'ensenyament o a l'assistència sanitària, la negociació dels drets col·lectius dels pobles i la necessitat d'una intervenció internacional urgent, dotant la missió de l'ONU (MINURSO) de les competències en observança i garantia de no vulneració dels drets humans,

Atès que actualment les tropes desplegades amb la MINURSO no tenen cap competència en aquest terreny i assisteixen impassibles a aquestes violacions fragants de la legalitat internacional que es produeixen cada dia davant seu, malgrat que les pròpies Nacions Unides afirmen que el manteniment i l'aplicació del respecte als drets humans són competències de les missions de pau. De fet, la MINURSO és l'única missió de pau desplegada sense competències en aquesta matèria,

Atès que aquest mes d'abril està previst el debat a les Nacions Unides sobre la continuïtat de la MINURSO i les seves funcions, i que és inadmissible que una Missió internacional de les Nacions Unides desplegada en el territori per cercar una solució pacífica a un conflicte pugui restar impassible davant les violacions reiterades dels drets humans,

Atès que la Coordinadora Estatal d'Associacions de Solidaritat amb el Sàhara (CEAS-SÀHARA) ha iniciat una campanya en què demana, entre d'altres coses, “garantir la necessitat urgent de protecció dels Drets Humans, mitjançant un mecanisme just i transparent inclòs en el

mandat de la MINURSO; que assumeixi l'exigència de supervisar i controlar l'aplicació efectiva dels drets fonamentals del poble sahrauí”

S'acorda:

Primer.- Instar a la Comunitat Internacional, i especialment als membres permanents del Consell de Seguretat de les Nacions Unides i al govern d'Espanya, a fer complir les resolucions de les Nacions Unides sobre el conflicte del Sàhara Occidental, i garantir la realització d'un referèndum d'autodeterminació en què els i les sahrauís puguin decidir lliurement i amb totes les garanties el seu futur i que acabi amb un conflicte de més de 40 anys de durada.

Segon.- Mentre no es produeixi el referèndum i la resolució del conflicte, dotar la missió de l'ONU (MINURSO) de les competències en observança i garantia de no vulneració dels drets humans, i també per controlar l'aplicació efectiva dels drets fonamentals del poble sahrauí. Aquesta necessària i urgent intervenció internacional és imprescindible per resoldre un conflicte conquistat i amb un poder molt desigual per les dues parts en conflicte.

Tercer.- Denunciar que, mentre l'ONU no adopti aquestes mesures de protecció, serà coresponsable per la seva inoperància de la situació que pateixen els i les sahrauís dels territoris ocupats, i també de les violacions dels drets humans que allà es produeixen.

Quart.- Demanar al Govern d'Espanya que accepti la seva responsabilitat en la resolució d'aquest conflicte, especialment en la preservació de l'observança dels drets humans en els territoris ocupats del Sàhara Occidental, dels quals és encara avui oficialment, segons l'ONU, la seva potència administradora.

Cinquè.- Enviar la present moció a les ambaixades dels membres permanents del Consell de Seguretat de les Nacions Unides a Madrid, al ministeri d'Afers Exteriors de l'Estat espanyol, a la Conselleria d'Afers i Relacions institucionals, Exteriors i Transparència de la Generalitat de Catalunya, a les missions permanents davant del Consell de Seguretat de les Nacions Unides a Nova York, a l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahrauí (ACAPS), a la Coordinadora Estatal d'Associacions de Solidaritat amb el Sàhara (CEAS-SÀHARA), als grups parlamentaris de Congrés i del Parlament de Catalunya, a la delegació del Front Polisari a Catalunya i a l'Estat espanyol i a Llagostera Solidària.”

El Sr. David Parron pren la paraula i diu que és una Moció conjunta promoguda per l'Associació Catalana d'Amics del poble sahrauí, que ha estat consensuada i adaptada a la nostre realitat, afegint algun punt a la versió original i passa a llegir-ne el contingut.

Sense que es produeixi cap més intervenció s'aprova per unanimitat.